

A Kúria a dr. Glegyák Jenő ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. felperesnek a dr. Magyar György ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 19.P.53.997/2010. szám alatt folyamatban volt, és a Fővárosi Törvényszék 56.Pf.640.718/2011/4. számú ítéletével befejezett perében az I.r. és II.r. felperesek által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I.r. és a II.r. felpereseket, hogy fizessenek meg 15 nap alatt az alperes részére 30.000 - 30.000 (Harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az I.r. és a II.r. felpereseket, hogy fizessenek meg az állam javára, felhívásra 190.000 - 190.000 (Egyszázkilencvenezer - Egyszázkilencvenezer) forint feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I.r. és a II.r. felperesek az alperes jogelődjének üzletkötője, ... közreműködésével életbiztosítási szerződés kötésére tettek ajánlatot.

2007. évben jutott a felperesek tudomására, hogy ... ellen csalás büntette miatt büntetőeljárás indult, mert az általa felvett egyszeri és eseti biztosítási díjakat a biztosítónak nem adta át, azokat saját céljaira használta fel.

A felperesek kereseti kérelmükben 1.900.000 - 1.900.000 forint és járulécai megfizetésére kérték kötelezni az alperest.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, vitatta kártérítési felelőssége jogalapját ésösszagszerűségét is.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította és kötelezte őket perköltség valamint feljegyzett eljárási illeték megfizetésére. Jogi álláspontja az volt, hogy a felperesek súlyosan gondatlan magatartást tanúsítottak, amikor nyugta nélkül

teljesítettek kifizetéseket az ügynök részére, így kárukat maguk okozták. Rámutatott arra is, hogy a felperesek a felmerült káruk összegerszerűségét sem bizonyították, az eseti értesítők ugyanis a kifizetés teljesítését igazoló elismervényként nem fogadhatók el, és a felmerült tanúvallomások alapján sem igazolható a felperesek által esetenként az üzletkötő részére átadott pénzüsszegek nagyságrendje.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - részben eltérő indokolással - helybenhagyta. Mellőzte annak megállapítását, hogy a felperesek súlyosan gondatlan magatartást tanúsítottak, és ezzel kárukat maguk okozták. A jogerős ítélet értelmében a felperesek keresetük összegerszerűségét nem bizonyították, így megalapozott volt a kártérítési igényük elutasítása.

A jogerős ítélettel szemben az I.r. és a II.r. felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a kereseti kérelmüknek történő helyt adást kérték. Jogszabálysértésként a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértésére hivatkoztak. Szerintük az eseti díj befizetéséről szóló értesítőt együtt értelmezve ... nyomozás során, valamint perben tett vallomásával, igazolható a kereseti kérelemben írt pénzüsszegek átadása. Külön hangsúlyozták, hogy az I.r. felperes 1.700.000 forintot már az ajánlat aláírásával egyidejűleg átadott Érvelésük értelmében tévesen és hiányosan mérlegelte a bíróság az állításaikat alátámasztó ... tanúvallomását is. Jogi álláspontjuk alátámasztására számos bírósági döntésre hivatkoztak.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

Alaptalanul támadták a felperesek a felülvizsgálati kérelemben a bizonyítékok mérlegelését. A másodfokú bíróság a perben felmerült bizonyítékok helyes mérlegelésével állapította meg, hogy a felperesek kártérítési követelésük összegerszerűségét nem bizonyították. Helyesen mutatott rá a bíróság arra, hogy az „értesítő eseti díj fizetéséről” megnevezésű formanyomtatványok a pénz átadását nem igazolják. Ezen - bárki által hozzáférhető - nyomtatványok nem készpénz befizetésére, átvételére szolgálnak. Miután az okiratokon a készpénz átvételének tényét elismerő nyilatkozat nem található, így azok még abban az esetben sem tekinthetők átvételi elismervénynek, illetve azzal egyenértékű nyugtának vagy bizonylatnak, ha azokon az ügynök aláírása is

szerepel (megjegyzendő, hogy a 2005. február 11-i okiraton ilyen aláírás sem található). Így önmagukban az „értesítő eseti díj fizetéséről” szóló formanyomtatványok pénzátadást akkor sem bizonyítanak, ha az okiratokat az ügynök aláírta, illetve azokon az aláírását sajátjaként ismerte el.

A másodfokú bíróság helyes mérlegeléssel jutott arra a következtetésre, hogy ... és ... tanúvallomása sem alkalmas annak kétséget kizáró bizonyítására, hogy a felpereseket milyen összegű kár érte. A felperesi nyilatkozatokkal is alátámasztotta a peres felek között pénzmozgások beszámítás, jóváírás mellett is történtek, befektetésekből eredő hozam címén ugyanis visszafizetésekre is sor került az ügynök részéről. E vonatkozásában ellentmondásos nyilatkozatok álltak rendelkezésre, így sem a felperesek által a ... átadott összegek pontos nagyságrendje, sem a befektetésekből eredő visszafizetések, illetve beszámítások vagy jóváírások nem állapíthatók meg. Mindezekre tekintettel a tényállás megállapítása és a bizonyítékok mérlegelése során jogszabálysértés nem történt.

A bírói gyakorlat értelmében a felülvizsgálati eljárásban annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - szűk kivételektől eltekintve - nincs helye a bizonyítékok felülmérlegelésének (BH 2012/179.). A Kúria felülvizsgálati ügyekben követett gyakorlata szerint felülmérlegelésre csak igen kivételesen, akkor kerülhet sor, ha a tényállás feltáratlan maradt, iratellenes vagy okszerűtlen, illetve logikai ellentmondást tartalmaz (BH 2002/29., KGB 2012/60.). Az adott esetben ez nem állapítható meg.

A felperesek felülvizsgálati kérelmükben számos közzétett eseti döntésre hivatkoztak saját jogi álláspontjuk alátámasztására. Ezzel összefüggésben megállapítható, hogy abban a kérdésben valóban egyöntetű a bírói gyakorlat, hogy általánosságban fennáll a biztosító társaság kártérítési felelőssége megbízottja, ügynöke magatartásáért abban az esetben is, ha az ügynök képviseleti jogkörében eljárva de azzal visszaélve bűncselekményt is megvalósító felróható károkozó magatartást tanúsít azzal, hogy az átvett díjrészletet a biztosító társasághoz nem juttatja el, azzal sajátjaként rendelkezik (BH 2006/11., EBH 2006/1406. és 2005/1208., Legfelsőbb Bíróság ..., Debreceni Ítéltábla ..., ..., az egyedileg hivatkozott határozatok fellelhetők a Kúria Határozatainak Adatbázisában). Azonban jelen ügyben nem az képezte a felülvizsgálati eljárásban a vita tárgyát, hogy fennállhat-e az alperes kártérítési felelőssége vagy sem, hanem arról kellett állást foglalni, hogy a felperesek az őket ért kárösszezszerűségét megfelelő bizonyítékokkal alá tudták-e támasztani vagy sem. Miután a kárösszezszerűségének kétséget kizáró módon történő bizonyítására nem került sor, így megalapozott volt a kártérítési követelések elutasítása.

A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében kötelezte az I.r. és a II.r. felpereseket az alperes - ÁFA-t is magában foglaló ügyvédi munkadíjból álló - felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

Az I.r. és a II.r. felperesek illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről a Kúria a Pp. 78. § (1) bekezdésére, valamint az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdésére tekintettel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint 15. § (1) és (3) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2013. szeptember 19.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Simonné Dr. Gombos Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró